50 năm sắp tới

Nguyễn Quyền Tài

Bài này viết nhân dịp Lễ Tưởng niệm 50 năm sau Ngày Quốc Hận tại thành phố Jacksonville, Florida, Hoa-Kỳ, để tỏ lòng tri ân các chiến binh Việt, Mỹ và đồng minh đã hi sinh xương máu để ngăn chặn, trong 20 năm, làn sóng cộng sản tràn xuống Miền Nam Việt-Nam. Trong dịp này, tôi cũng muốn nêu lên những ước vọng cho tương lai đất nước Việt-Nam. Mong muốn tương lai như thế nào thì cần biết lí-do đưa đến hiện-tại, tức phải xét lại những sai-lầm trong quá khứ. Tôi muốn trình-bày với các bạn trẻ ngày nay, và những thế-hệ trong 50 năm sắp tới, những biến-cố đã xảy ra, những sự-kiện không ai phủ-nhận, để những người không chứng-kiến, hay không trải qua cuộc chiến, sẽ không bị thiên-kiến hay tuyên-truyền mà nhận-định thiên-lệch về ý-nghĩa của cuộc chiến-tranh khốc-liệt nhất trong lịch-sử Việt-Nam.

Nửa thế-kỉ đã qua từ ngày Sài Gòn thất-thủ. Năm mươi năm để xoa-dịu những thống-khổ, nguôi-ngoai niềm uất-hận, và để có thể trở về xứ-sở xem những cảnh-tượng huy-hoàng của một Việt-Nam "đổi mới".

Ngày 30 tháng 4, năm 1975 được chính-quyền Việt-Nam hiện nay gọi là "Ngày Giải Phóng Miền Nam, Thống Nhất Đất Nước". Những người tị nạn cộng-sản gọi đó là "Ngày Quốc Hận". Dù gọi như thế nào thì ngày ấy cũng đánh dấu một cuộc chiến-tranh tàn-khốc và hủy-diệt nhất trong lịch-sử dân-tộc Việt-Nam. Trong nửa thế-kỉ sắp tới, ngày ấy sẽ được ghi nhớ như thế nào?

Trong những năm gần đây, tôi được dịp đến nói chuyện về cuộc chiến-tranh Việt-Nam với các học-sinh ở một trường trung-học công-lập. Để cho giới cử-tọa trẻ chú-ý đến một biến-cố xảy ra 50 năm trước ở một nước nhỏ tận bên kia địa-cầu, tôi nêu câu hỏi: "Các em có biết vì sao chương-trình học của trường có đề-tài chiến-tranh Việt-Nam không", một học-sinh nhanh-nhẩu đáp ngay: "Để không mắc phải những lỗi xưa". Một triết-gia vào đầu thế-kỉ 20 cũng đã khẳng-định một quan-điểm tương-tợ:

> "Những ai quên quá-khứ sẽ phải tái-diễn".*

Nước Việt-Nam đã mất đi từ 1 đến 3 triệu dân trong cuộc chiến-tranh Việt-Nam. Năm triệu tấn bôm và gần gần 400 tấn napalm thả xuống hai miền Nam, Bắc, và 80 triệu lít Chất Da Cam rải xuống Miền Nam. Ba trăm ngàn người Cam-bốt và 50 ngàn người Lào bị giết. Hơn 58 ngàn quân-nhân Hoa-Kỳ, hơn 4 ngàn quân-nhân Nam-Hàn, Úc, và New Zealand tử-trận.

Năm mươi năm đã qua, khói lửa chiến-tranh đã tan, những người còn sống-sót ở cả hai miền Nam, Bắc đã không còn bị mờ mắt bởi những chiêu-bài và luận-điệu tuyên-truyền để có thể nhìn thấy rõ sự thật về cuộc chiến-tranh Việt-Nam, và những gì cuộc chiến đem lại cho những thế-hệ mai sau.

Phạm lỗi-lầm là do nhận-định sai hay thiếu hiểu-biết. Nhận được lỗi-lầm là khi hiểu-biết điều gì sai và tại sao sai. Khi nhìn lại cuộc chiến xảy ra hơn 50 trước đây, tôi muốn chia sẽ những nhận-định của tôi cho những thế-hệ trẻ, thế-hệ các con tôi và các cháu tôi. Tôi muốn nói với những người trẻ có dòng máu Việt, để khi họ có cơ-hội, có cao-vọng, và có ý-chí làm một điều gì để thay-đổi vận-mệnh quốc-gia, họ không phạm những sai-lầm lớn-lao mà những đấng ông, cha họ đã phạm và đã vô-cùng hối-tiếc.

Đối với giới lãnh-đạo Miền Bắc, cuộc chiến-tranh Việt-Nam kết-thúc bằng "Đại Thắng". Đảng Cộng-sản Việt-Nam có thể khoa-trương họ đã thống-nhất Việt-Nam, và những cán-bộ cộng-sản, sau khi chịu đựng mọi thiếu-thốn do cuộc chiến và những sai-lầm trong đường lối kinh-tế ở Miền Bắc gây nên, đã có thể thẳng tay vơ-vét tài-sản dân Miền Nam.

Về phía những lãnh-tụ Miền Nam Việt-Nam, do những cuộc đảo-chính và phản đảo-chính liên-miên, họ đã bỏ lỡ cơ-hội thu-phục những người từng chiến-đấu chống lại chế-độ thực-dân Pháp trong hàng ngũ Việt Minh, và thành-phần quần-chúng thường-dân bị cán-bộ cộng-sản trong vùng bắt-ép theo họ.

Trong cả hai miến Nam, Bắc, người dân-thường bị những tuyên-truyền cộng-sản khiến họ không phân-biệt việc Hoa-Kỳ tham-chiến ở Miền Nam với việc Thực-dân Pháp đô-hộ đất nước. Hai chiêu-bài "Chống Mỹ Cứu Nước" và "Giải Phóng Miền Nam" được sử-dụng nhằm tạo cho việc xâm-lăng Miền Nam một lớp sơn chính-nghĩa giành độc-lập. Vì tin-tức từ bên ngoài hoàn-toàn bị bưng-bít, và báo-chí trong nước bị kiểm-duyệt tuyệt-đối, người dân Miền Bắc tin vào những lời tường-thuật do chính-quyền thêu-dệt để họ đưa chồng, con vào cuộc chiến xâm-lăng Miền Nam. Người dân Miền Nam cũng bị lừa khi họ tin rằng khi họ gia-nhập hàng ngũ cán-bộ cộng-sản chống lại quân-đội chính-phủ, họ góp phần vào việc giải-phóng Miền Nam khỏi chế-độ "tân-thực-dân Mỹ". Khi gia-nhập vào hàng ngũ Việt Cộng, họ không ngờ rằng họ giúp Miền Bắc cộng-sản áp-đặt toàn cõi nước Việt-Nam dưới một chế-độ chuyên-quyền, độc-đảng. Thay vì giải-phóng để nhân-dân Miền Nam thực-hiện những lí-tưởng tự-do và dân-chủ, một chế-độ cai-trị theo kiểu Mác-Lênin được áp-đặt lên Miền Nam cũng như đã được áp-đặt ở Miền Bắc. Thống-nhất chỉ mang lại nghèo khổ, áp-bức, và ngược-đãi.

Lỗi-lầm chính-yếu của đa-số người dân Việt-Nam là do không hiểu thực-chất của hai chữ "*cộng-sản*". Quần-chúng không hề để ý đến những gì xảy ra ở Nga sau cuộc cách-mạng Bolshevik, hay ở Trung-Hoa sau khi quân Cộng-sản chiến-thắng. Những người yêu nước gia-nhập tổ-chức Việt Minh để chống lại quân thực-dân Pháp không quan-tâm mấy đến quan-hệ chính-trị của những người lãnh-đạo tổ-chức kháng-chiến. Chỉ khi lãnh-thổ Việt-Nam bị chia đôi sau Hội-nghị Geneva, và Miền Bắc Việt-Nam lọt vào quyền kiểm-soát của Đảng Cộng-sản, thì những khác-biệt giữa cộng-sản và không-cộng-sản mới thành vấn-đề. Một khi đất nước chia đôi thì nhân-dân Miền Bắc hoàn-toàn bị . Số người được di-cư vào Miền Nam không tới 1 triệu. Quần-chúng Miền Nam vào đầu thập-niên 1950 bị những cuộc giao-tranh giữa quân-đội của chính-phủ với những nhóm chính-trị-tôn-giáo hơn gây khốn-đốn hơn là những tin-tức về những việc bạo-hành và giết hại ở Miền Bắc trong thời "cải-cách ruộng đất" và việc đàn-áp giới trí-thức.

Trong số người Miền Nam hối-hận vì đã sai-lầm là những người không-cộng-sản đã tiếp tay với các cán-bộ cộng-sản còn ở lại Miền Nam để thành-lập "*Mặt-trận Dân-tộc Giải-phóng Miền Nam*". Họ bị đánh lừa bởi những lời hứa của các đồng-chí cộng-sản cho một tương-lai dân-chủ, đa-nguyên ở Miền Nam, và cho một tiến-trình hòa-giải, hòa-hợp với Miền Bắc. Họ mới biết họ đã phạm một sai-lầm khủng-khiếp khi "Chính Phủ Cách-mạng Lâm Thời Cộng Hòa Miền Nam Việt Nam", mà họ cũng đã phục-vụ, bị giải-tán không kèn không trống. Việc thống-nhất Việt-Nam được chính-quyền Miền Bắc thực-hiện 1 năm sau khi Sài Gòn thất-thủ mà dân-chúng Miền Nam không hề được tham-khảo ý-kiến và cũng không có một cuộc trưng-cầu dân-ý toàn-quốc.

Khi nhìn lại năm mươi năm sau, việc thống-nhất có phải cần hi-sinh đến hàng triệu nhân-mạng và vô-vàn thống-khổ hay không?

Nếu mục-tiêu quả là “tự-do và độc-lập” thì cuộc chiến-tranh Việt-Nam không cần-thiết. Sau khi Việt-Nam bị chia đôi năm 1954, một cuộc thống-nhất có thể được thực-hiện trong hòa-bình nếu Miền Nam Việt-Nam được để yên giải-quyết những vấn-đề nội-bộ và phát-triển kinh-tế trong Thế-giới Tự-do. Thống-nhất hai Miền Nam, Bắc có thể xảy ra như cuộc thống-nhất của Đông Đức và Tây Đức vào năm 1990. Nam, Bắc Việt-Nam có thể hợp lại thành một quốc-gia độc-lập và phồn-thịnh, không vướng phải gông-cùm cộng-sản. Mục-tiêu tối-cao của các lãnh-tụ Miền Bắc hiển-nhiên không nhằm Tự Do và Độc Lập cho Việt-Nam như họ vẫn thường tuyên-bố, nhưng là áp-đặt Việt-Nam dưới quyền thống-trị của chế-độ cộng-sản.

Giải-pháp hòa-bình đã không thể xảy ra vì một sai-lầm nguyên-thủy nghiêm-trọng mà nhà lãnh-đạo cộng-sản tương-lai, Hồ Chí Minh, đã phạm vào những năm 1920. Những thiện-chí của tuổi trẻ đã dẫn đến con đường cộng-sản. Ông đem về quê-hương những phương-pháp của Stalin học được ở Moscow, và sử-dụng những kĩ-thuật đó cho việc cấu-kết Đảng Cộng-sản Việt-Nam và Tổ-chức Việt Minh. Những người cộng-sản không dung-túng một tổ-chức chính-trị nào khác. Họ tin-tưởng tuyệt-đối vào ảo-tưởng của họ và không ngần-ngại thực-hiện những mưu-đồ của họ cho bằng được.

Cuộc chiến-tranh Việt-Nam đáng được các thế-hệ mai sau tìm hiểu để biết vì những lí-do gì và bằng cách nào cuộc Chiến-tranh Đông-Dương Thứ Nhất đã giải-thoát dân Việt-Nam khỏi chế-độ Thực-dân, lại tiếp-diễn bằng cuộc Chiến-tranh Đông-Dương Thứ Nhì, gọi là “Cuộc Chiến-tranh Việt-Nam”, và kết-cục bằng việc áp-đặt trên toàn-thể nhân-dân Việt-Nam chế-độ áp-bức của chủ-nghĩa Cộng-sản.

Trong lễ tưởng-niệm 50 năm ngày Miền Nam sụp-đổ, chúng ta vinh-danh và tri-ân các cựu chiến-sĩ của tất cả các quốc-gia đồng-minh đã hỗ-trợ cho nhân-dân Việt-Nam chống lại những cuộc tấn-công của cộng-sản. Thành hay bại trong cuộc chiến không đánh giá được các chiến-sỉ, hay một chính-nghĩa. Các chiến-sĩ trong cuộc chiến Việt-Nam vì tự-do là những vị anh-hùng, vì chúng ta có chính-nghĩa.

Trong 50 năm sắp tới, chính-nghĩa của chúng ta sẽ được khẳng-định bằng câu:
“*Không gì quý bằng tự do dân chủ và thoát khỏi cộng sản*”.

---

*“Those who cannot remember the past are condemned to repeat it” (George Satayana, 1905).